

RĄBECZEK (8) *sb m*

Oba e jasne.

sg N rąbeczek (4). ◇ A rąbeczek (1). ◇ I rąbeczki(e)m (2). ◇ pl [N rąbeczki.] ◇ A rąbeczki (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI (jeden z niżej notowanych przykładów) – XVII w.

Dem. od „rąbek” (8) :

1. *Od znac. ‘kobiece nakrycie głowy, chusta, welon’ (7) : Plagula, Mały rąbeczek/ Rántuŕzek/ Też nieyáka deczká wyŕziwána y wyháftowána. Mącz 302c, 129d; Okryi cienkim rąbeczkiem czarną główkę łobie. ZbylPrzyg B3, A2, A2v, A3.*

[W tłumaczeniu Księgi Izajasza: ozdoba włosów – grzebień, szpilka; może chusteczka; discriminalium Vulg: Glosy III 121/39; Ná on dzień odeimie Pan ozdobę trzewiczków [...] / y zaponki/ y czapki/ y rąbeczki/ y pończóŕŕki/ y kręćzone łáncuŕŕki. Leop Is 3/18 (Linde); WujBib Is 3/18, 23.]

a. *Welon panny młodej (1) :*

Wyrażenie: »rąbeczek żółty« (1): Flammeum, Żółty rąbek pánieński. Flammeolum, Rąbeczek żółty. Mącz 129d.

2. *Od znac. ‘cienka tkanina lniana’; także niewielki kawałek takiej tkaniny (1) : Dwoie forbotky hawtowane ku zawianiu Włofki rambeczek ze zlotem Dziewiecz forboth zlotich WyprKr 110; [Rabeczek ad usum calicis cooperandi InwKatWaw 205; InwMieszcz 1555 nr 67].*

Synonim: 1. rańtuszek.